

må vi erkende, for det ligger der stabler af papir som bevis på.

Men jeg vil gerne tilslutte mig det, der blev sagt af hr. Jørgen Estrup og andre, nemlig at når det kommer til stykket, er det jo her i Folketinget, vi vedtager lovene. Vi lytter til organisationerne, og det skal vi – ingen diskussion om det – for de har en viden, som vi kan benytte os af, uanset om det er lejeorganisationerne eller det er udlejerorganisationerne, men det er os i den sidste ende, der skal beslutte, hvad der skal gennemføres.

I den forbindelse skal jeg lige sige til hr. John Vinther, at det naturligvis ikke kan være anderledes – synes jeg da i hvert tilfælde – end at Boligministeren, når der fremsættes et lovforslag, som først er trådt i kraft 1. januar, må orientere de parter, som har deltaget i diskussionen, så de ved, hvad man vil, og hvorfor man vil det.

Jeg kan tilføje, for at der ingen misforståelser skal være, at jeg også synes, det er rimeligt nok, at man orienterer disse organisationer, før man laver lovudkastet, for at lytte til, hvad de har at sige. Det er jo ikke sådan, at jeg forventer, at nogen falder i svime over, at loven ændres, men man kan da i hvert fald lytte og prøve på at finde frem til noget, som også tilgodeser de intentioner, der var hos regeringspartierne – og det er der ingen diskussion om – men derudover også prøver at løse problemerne på den mest hensigtsmæssige måde, f.eks. ved at bevare en aftalefrihed.

Det er det, som regeringen har lagt frem. Jeg kan kun appellere til, at man i udvalget i hvert tilfælde vil gøre sig mange anstrengelser for at gøre det færdigt hurtigst muligt. Ikke af hensyn til Boligministeren, heller ikke af hensyn til Folketingets politiske partier, men af hensyn til lejerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for ministerens bemærkning om, at der vil være brug for yderligere tandeftersyn, også når man har fået lappet det første hul. Det lagde jeg meget mærke til at ministeren fastslog, og det er så dér, vi kommer ind på småhuskapitlet.

Nu henviser ministeren igen til, at der er en professor, der har skrevet nogle ting, som beroliger ministeren. I den forbindelse har ministeren ret i, at det ikke har overbevist mig om, at vi har fået det problem løst, for man kan have nok

så mange professorer til at skrive nok så mange lærde afhandlinger, men hvis der stadig væk foreligger alle disse varslinger om enorme huslejestigninger, altså at vi, som hr. Villy Søvnald gjorde opmærksom på, får den ene meddelelse efter den anden, ja, så er disse lejere jo ikke hjulplne ved, at professorer skriver lærde artikler. De er kun hjulplne ved, at regeringen går ind og medvirker til at finde en løsning på det problem. Det håber jeg vi alle sammen kan være enige om.

Spørgsmålet om smertetærsklen, som hr. Baadsgaard ikke kunne besvare i dag, men som han jo vil blive nødt til at besvare i løbet af kort tid, må vi arbejde videre med. Vi føler os da i Enhedslisten overbevist om, at regeringen på det punkt, da den jo har forståelse for lejernes problem, går jeg ud fra, må komme med et positivt svar på det spørgsmål inden alt for længe. Så det ser jeg på med nogen fortrøstning.

Fra Enhedslistens side er vi også indstillet på en hurtig behandling af det foreliggende lovforslag. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi skal passe på ikke at skabe noget administrativt rod ved for hurtigt at vedtage den model, ministeren har foreslået, for den er ikke helt enkel og giver altså mange administrative problemer. Det er derfor, jeg i al beskedenhed vil pege på det forslag, som jeg stillede. Det vil føre til en fuldstændig enkel, fuldstændig klar, fuldstændig forståelig løsning og intet bureaukrati. Men lad os se på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil også kvittere for ministerens svar. For at blive i tandlægesproget, var det vel et forsøg på at bygge en meget bred bro. Jeg synes dog, det bliver helt svært at bygge en bro, der omfatter fra SF til Venstre i dette spørgsmål, når Venstre som sit hovedsynspunkt giver udtryk for, at uanset hvordan man laver mellemregningerne, er deres grundopfattelse, at udlejerne får for lidt. Man kan regne 4 kr. på den ene måde eller på den anden måde, men det er egentlig ligegyldigt, for hr. Oxdams hovedopfattelse er, at de får for lidt. Jeg forstår, at Boligministeren er af den modsatte opfattelse, nemlig at medmindre det kan dokumenteres på forskellige områder, skal man ikke have mere som udlejer, end hvad der kan dokumenteres. Det er en helt fundamentalt forskellig måde at anskue virkeligheden på, og derfor har jeg simpelt hen svært ved at se, at der kan bygges bro, hvis de udtalelser,